

هده ام ولی بگدار مران سپاه بداند که رنجورن من کار آسانی نیست و شکایتی که (نه توں) مادر من بدرگاه زوپیتر نموده است مورد قبول واقع شده و خنای خدا یان برای نرضیه هن و پولیسکه بسادرم داده است سپاه بونان را کمک نخواهد کرد، پازر گل گفت پس اجازت فرمای که من با دشمنان بونان که تمام مران سپاه ما را از را در اختیار آنند مصاف هم و انتقام گیرم. آشیل بعد از آنکه پاتر گل در این خصوصی تضرع و ازابه کرد راضی شد که او را به میدان جات فرسند ولی بشرط اینکه در حوالی غرار کاه گشتهای بونان جذک کند و از حدود آن قرار کاه تجاوز ننماید. پاتر گل مسرور گر دید و مشغول سلاح پوشیدن شد اما در غرار کاه سفائن بونان آزاکس گرفتار آنوه سپاه دشمن گردیده و بواسطه کشا کش زیاد بسی خسته و بیچاره شده بود و نانچار بجئنک پشت کرد. سپاه غروا پیکی از سفائن دست بالله آن را آتش زدند. آشیل شعله حریق را از دور مشاهده کرد و به پاتر گل که مشغول سلاح پوشیدن بود امر کردد در وقفن شتاب کند، پاتر گل بازابه آشیل سوار گردید و او تومن (۱) رفیق او که رانده ازابه بود اسیهای بی مانند ازابه را می راند آشیل بیرون میدن (۲) ها را که قوم و قبیله اش بودند جمع کرد و در میان آنها خطبهای خواهانه بدر کاه زوپیتر

مناجات نموده با تو گل را ندعا کردم تمام حضار در آن دعا
شروع شدند . آنکه بالاتفاق حاضرین نماز خدای خدایان
را برای سلامتی پاتر گل بجهی آورد و منتظر اخبار جنگ
نشست ، پاتر گل بسرعت هزارگاه سفان و سید و با دشمن
مصطف داد سپاه تروا از میدان او فرار نمودند ، پاتر گل
کشته هائی که آتش گرفته بودند زود خاموش کرد ،
آزادگان نسبت نمود که هکتر را طمعه سلاح خود سازده
طلب او بر خاست و فراریان را دنبال کرد . تراوائی ها
از خندق هم کدشند و بسوی الیون فرار میکردند
پاتر گل آنها را امسان نفسی داد و اسلحه خوبش
وا بیکار نمی کرد . در برآمر قاریت او هیچگز تاب
مقاومت نمود ، تنها (سرپیدون) سرداشتی های استاد کمی
کرد و با پاتر گل مبارز شدند . زویستر که بر فراز تخت
خداآنی خود نشسته و مشغول نسخه ای جنگ بود دید که
سرپیدون خربت بازوی پاتر گل را خواهد بجهشید و بسازانی
نادانی و بیبر و آنی خود خواهد رسید باز و نز جهانی شور کرد که
سرپیدون را از چنگ پاتر گل برساند و او را سالم
جهنم خود رساند یا دخالت در این کار نکند . نیون
او را از دخالت منع کرد و سرپیدون بدست پاتر گل
کشته شد . کلوکوس نا قابل خود جلو آمد و برای حفظ
نهش سرپیدون میان لیسی ها و پاتر گل چنگ در گرفت
عاقبت یاران پاتر گل غنیمه کردند و عقیول را بر هنر نموده

سلاجش را بازدوکاه، خود فرستادند . توپیتر چون دید
که سریدون برهنه است اور ایلوان را ماموز کرد که چنانزه
ویرا برداشته غسل دهد و معطر سازد و سپس آنرا به
ملکت (نیسی) حمل کند و در آنجا دفن نماید و برخراز
قبرش علامت بدهانی اور انصب کنند « این است عالمت کسی که در
راجههاد کشته شود . چه عنجهت خیری و چه جزای خوبی ! » ایلوان امر
خدای خدا ایانرا اجر اکرد . پاتر کل از پادشاه فتح و پیروزی
مر مست گز دید و نصیحت آنجل را فراموش کرد .
فراریها را دنبال نمود تا به در وازه شهر الیون رساید
و چون خواست ای دیوار شهر بالا رود ایلوان او را پایین
انداخت و بنزد هکتر هتلانه بعدهنک پاتر گل ترغیب شد که
هکتر با نیله خود به هماوردی پاتر گل آمد . پاتر گل جه
اعتنانی به هجوم و حمله سیاه تروا داشت او میخواست به
الیون وارد شود و پایانیخت مملکت تروا به دست او فتح و
تصرف گردد . وئی هکتر را ایلوان باری میکرد . هکتر
با پاتر گل مقابلات کرد . پاتر گل رانده از پادشاه هکتر را که
خود یکی از پهلوانان تروا بود بخات هلالی افکرد . ایلوان
خداآوند نور دید عجب ابرزو بالائی با هکتر روپرورد
در میان قلعه ابری پنهان هد آهسه آهه فرود آمد
از عقب دست خود را پشت پاتر گل زد کلاه خود
پاتر کل ابر زمین افتاد . دیوار پیش چشمیش تاریک گردید
ایلوان اسلحه او را مگرفت . پاتر گل بی سلاح و سربه بالی

ماند . وسیله و قوه دفاع از او سب . گردید او غرب (۱) که بکنی از فهرمانان پیل غن و غیر اشکن تردا بود نیزه خرد را هقلب پاتر گل غرود آورده . پاتر گل برو در اعاهه ، هکتر بی در نک بر او آخت و نمره فتح و فیروزی کشید . باقر گل در نفس واپسین گفت اگر سلاح از کلم از الله بود که بیست نفر هکتر در برابر من بارای هزاردن شدایتند و اینک بدان که جراح عمر تو هم پس از من دیری تخریه داشت و آشیل دوست علی‌فر من و لهرمان بی مانند تروا انتقام را خواهد گرفت .

هکتر در طلب اسب های آشیل که باوابه حمل باقر گل بجهه شده بود بر خلت ولی آن اسب های می نظری که از فزاد خدا بان بودند از میدان جنگ پیوند رفتهند

سر و نهفه‌الهم

پیکار هفتم در اطراف تعش پاتر گل

منلاس از مرک پاتر گل بقدرتی اندو عنایت گردید که از حدت ظالم تزدیک بود قالب تی سکنده پاتر گل بعد از آشیل یعنوان می نظری بونان بود . تمام سران سیاه او را دوست میداشتند ، منلاس قوم خود را برداشت و بستکاه پاتر گل عزیمت کرده که نص اورا از مثله کردن که طرفین نسبت

بعقوین معمول میداشتند میانست کند و آنرا از میدان جنگ
بیرون کند تا با احترامات لازمه در خالص بیوان دفن شود
ملاس چون بقیه کاه پاکرگش رسمید (او قرب) قائل
پاتر گل مشغول بر همه کردن متفوں بود جنگ
میان او قرب و ملاس در کفرت واو قرب کشته شد . اینون
هکتر را نر عیب ساخت که اذقام او قرب را از ملاس بکبرد
هکتر بمقابله ملاس آمد و چون اینون بهای او را از
دا پاری میگرد ملاس مغلوب شد و از آزارکس پاری طلبید
هکتر که حریف را از میدان خود بیرون کرد از راه
پیاده شد و خواست سر پاکر گل را از پنچ جدعاخاید .
آزارکس رسمید و چنان نرمای زد که هکتر بی اختیار از
روی نعش بر خاست و با آزارکس مشغول بیکار نشد . آزارکس
او و پر زانش را از اطراف نعش پاتر گل دور کرد .
(کاو کوس) چون دید که هکتر و قبهنه اش غواص استند
در مقابل دلاور بوتی نیات نشان دهند پیش آمد و هکتر را
بسی توجیخ کرده آفت دلاوران بیانی برای حفظ نعش
کشکان خودشان از ریختن خون خوبش دریغ نمیگشند
ولی تو با اینکه نعش سرپیدون فرس دست و پای بیانها
اندام است بصر که لفای بشت میگنی . اعتراض و نکوهش
کلو کوس در هکتر اثر کردو سلاح آهیل را که پاتر گل بوشیده بود
و پس از کشته شدن هکتر آزانصرف کرد این تن آرام است
و قوم خود را صلا در دادن روایها بسرداری هکتر بر سپاه